

קריאת התורה לפרשת השבוע - בהר

באדיבות אתר 'אחינו' - הבית של הצעירים המתחזקים לייעוץ והכוונה: 1800-20-18-18

[פרק כ"ה] לט. וכי ימוך אחיד עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד:
מ. כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: מא. ויצא
מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבתיו ישוב: מב.
כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת
עבד: מג. לא תרדה בו בפרך ויראת מאלקיך: מד. ועבדך ואמתך
אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתכם מהם תקנו עבד ואמה: מה.
וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם
אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: מו. והתנחלתם אתם לבניכם
אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחייכם בני ישראל איש
באחיו לא תרדה בו בפרך:

אחינו

[פרק כ"ה] מו. וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומוך אחיד עמו ונמכר לגר
תושב עמך או לעקר משפחת גר: מז. אחרי נמכר גאלה תהיה לו
אחד מאחיו יגאלנו: מט. או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו
ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: נ. וחשב עם קנהו משנת
המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר
יהיה עמו: נא. אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו:
נב. ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את
גאלתו: נג. כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך: נד.
ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: נה. כי לי בני
ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני ה'
אלקיכם: [פרק כ"ו] א. לא תעשו לכם אליילים ופסל ומצבה לא תקימו
לכם ואבן משפית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני ה'
אלקיכם: ב. את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני ה':

אחינו

[פרק כ"ה] א. וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר: ב. דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ
שבת לה: ג. שש שנים תזרע שדה ושש שנים תזמר כרמך וספתה
את תבואתה: ד. ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת לה'
שדה לא תזרע וכרמך לא תזמר: ה. את ספיח קצירך לא תקצור ואת
ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: ו. והיתה שבת הארץ
לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ז.
ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: ח. וספרת
לך שבע שבתות שנים שבע שבע פעמים והיו לך ימי שבע
שבתות השנים תשע וארבעים שנה: ט. והעברת שופר תרועה בחדש
השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: י.
וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרוך בארץ לכל ישוביה
יובל הוא תהיה לכם וישבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו
תשובו: יא. יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה: יב. כי יובל הוא קדש
תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: יג. בשנת היובל הזאת
תשובו איש אל אחוזתו:

אחינו

[פרק כ"ה] יד. וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו
איש את אחיו: טו. במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך
במספר שני תבואת ימכר לך: טז. לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי
מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: יז. ולא
תונו איש את עמיתו ויראת מאלקיך כי אני ה' אלקיכם: יח. ועשיתם
את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ
לבטח:

אחינו

[פרק כ"ה] יט. ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה:
כ. וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף
את תבואתנו: כא. וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את
התבואה לשלש השנים: כב. וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן
התבואה ישן עד השנה השביעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן: כג.
והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי:
כד. ובכל ארץ אחוזתכם גאלה תתנו לארץ:

אחינו

[פרק כ"ה] כה. כי ימוך אחיד ומכר מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל
את ממכר אחיו: כו. ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדו
גאלתו: כז. וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר
לו ושב לאחוזתו: כח. ואם לא מצאה ידו הישיב לו והיה ממכרו ביד
הקנה אותו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחוזתו:

אחינו

[פרק כ"ה] כט. ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד
תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: ל. ואם לא יגאל עד מלאות לו
שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר [לא] לו חמה לצמיתת
לקנה אותו לדרתיו לא יצא ביבל: לא. ובתי החצרים אשר אין להם
חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא: לב. וערי
הלוים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללוים: לג. ואשר יגאל מן
הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלוים הוא
אחוזתם בתוך בני ישראל: לד. ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחוזת
עולם הוא להם: לה. וכי ימוך אחיד ומטה ידו עמך והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך: לו. אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלקיך וחי
אחיד עמך: לי. את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך:
לז. אני ה' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם לאלהים:

אחינו

הפטר לפשת השבוע ג' (ירמיהו ו' כ"ז)

ו. ויאמר ירמיהו היה דבר ה' אלי לאמר: ה. הנה חנמאל בן שלם דודך
בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאולה
לקנות: ח. ויבא אלי חנמאל בן דודי כדבר ה' אל חצר המטרה ויאמר
אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך משפט
הירשה ולך הגאולה קנה לך ואדע כי דבר ה' הוא: ט. ואקנה את
השדה מאת חנמאל בן דודי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף
שבעה שקלים ועשרה הכסף: י. ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים
ואשקל הכסף במאזנים: יא. ואקח את ספר המקנה את החתום
המצוה והחקים ואת הגלוי: יב. ואתן את הספר המקנה אל ברוך
בן גריה בן מחסיה לעיני חנמאל דודי ולעיני העדים הכתבים בספר
המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר המטרה: יג. ואצוה את
ברוך לעיניהם לאמר: יד. כה אמר ה' צבאות אלקי ישראל לקוח את
הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי
הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים: טו. כי כה אמר ה'
צבאות אלקי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת: טז.
ואתפלל אל ה' אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן גריה לאמר:
יז. אהה ה' אלקים הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך
הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר: יח. עשה חסד לאלפים
ומשלם עון אבות אל חיק בנייהם אחריהם האל הגדול הגבור ה'
צבאות שמו: יט. גדל העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות על
כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: כ. אשר שמת
אתות ומפתים בארץ מצרים עד היום ובישראל ובאדם ותעשה
לך שם כיום הזה: כא. ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים
באתות ובמופתים ובגד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול: כב.
ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש: כג. ויבאו וירשו אותה ולא שמעו בקולך ובתורתך
לא הלכו את כל אשר צויתם להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את
כל הרעה הזאת: כד. הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה
ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת
היה והנך ראה: כה. ואתה אמרת אלי ה' אלקים קנה לך השדה בכסף
והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים: כו. ויהי דבר ה' אל ירמיהו
לאמר: כז. הנה אני ה' אלקי כל בשר ממני יפלא כל דבר: